

העדה. בגין דההוא בסוף מסתרא דימינא קא אתיא. וועל דא אתמגא בלא במניגנא.

רבי יצחק שאיל לרבי שמעון אמר ליה, לא אוקמיה דברכתא לא שרייא במלה דקאים במדידו, ובמלה דקאים בחושבנה, הכא במשכנא אמאי זהה בלא בחושבנה. אמר ליה לא אטמר, אבל בכל אחר דסטרא דקדושה שרייא עלייה, אי ההוא חשבנה אתיא מסטרא דקדושה, ברכתא שרייא עלייה תDIR, ולא אתעדי מגיה. מנלו. מפער. בגין דאתיא חשבנה לךדשא. ברכתא אשתבחת ביה. כל שנ משכנא דאייה קדש. ואתיא מסטרא דקדש.

אבל כל שאר מלוי דעלמא, לא אתין מסטרא דקדושה, ברכתא לא שרייא עלייהו, פדר

לשון הקודש

רעעה. ומשום בך - וכספ פקודי העדה, המשום שאותו כספ בא מצד ימין, ולבן נמנה הפל במניין. רבי יצחק שאל את רבי שמעון. אמר לו, העריך פרשוח שברכה אינה שורה בברבר שעומד במקה ובברבר שעומד בחשbon, או מה היה כאן במשכן הפל בחשbon? אמר לו, העריך זה נתבאר, אבל

איפון בחושבנה. בגין דסטרה אחרא, דאייה רע עין, יוביל לשפטאה עליה. וכיון דיביל לשפטאה עליה, ברכתא לא אשתחת ביה, בגין דלא ימטו ברכאן לההוא רע עין. (ולא חוי מסטרא רקדושה).

ומידון דקדושה, וחוشبנה דקדושה, תדריך ברכאן אהספאן ביה. ועל דא, ובסף פקודי העדה. פקודי העדה בקיושטא ודאי, ולא רחילו מעינא ביישא, ולא רחילו מבל חשבנה דא, דהא בכלה שראן ברכאן מלעילה.

וთא חוי, בזרעא דיוסף לא שלטא ביה עינא ביישא, בגין דאתי מסטרא דימינא, ועל דא אתעבד משכנתא על ידא רבצלאל, דהא אייה ברזא דיוסף קא שרייא, דאייה רוזא דברית קדיישא. ועל דא, משה פקיד, ובצלאל עביד, למניין כלא

לשון הקורש

מצד הקדשה, אין ברכה שורה עליהם כשם בחרבון, משות שחדר אחר, שהווע רע עין, יכול לשפט עליון. וכיון שיכould לשפט עליון, אין ברכה נמצאת בו, כדי שלא יגיעו ברכות לאותו רע עין. (ואיננו מצד הקדשה).

ומדה של קדשה וחובון של קדשה תמיד נספות בו ברכות, ועל זה ובסף פקודי העדה. פקודי העדה באמת ונאי, שבצלאל עשה, להיות המטה על ירי בצלאל, שבורי הוא שרויב סוד של יוסף, שהוא סוד ברית הקדושה. ולבן משה ציה וברצלאל עשה,

בְּרוֹא דְגֻפָא, וּסְיוּמָא דְגֻפָא, דָאִיהוּ אַת קִיְמָא
קְדִישָא, לְאַסְגָּאָה רְחִימָא וּקְשָׁוָרָא דִיחִידָא
בְמִשְׁבְּנָא, וּבָלָא בְּרוֹא דִימִינָא קָא אַת עֲבֵיד, וּבָגִין
פְךָ וּכְסָפָ פְּקוּדִי הַעֲדָה, וְהַהּוּא חַשְׁבָּנָא, אִיהוּ
חוֹשְׁבָן דְרָגֵין רְבָרְבִּין מְמַגֵּן, דָאַת אַתְהָדוֹן מְסֻטָּרָא
דִימִינָא. וּעַל דָא בְּתִיב מַאת בְּכָר וְנוּ.

רְבִי אָבָא, וּרְבִי אָחָא, וּרְבִי יוֹסֵי, הָוו אַזְלִי
מִטְבְּרִיה לְצִפּוּרִי, עַד דְהֽוֹ אַזְלִי, חָמוּ לִיה
לְרַבִּי אַלְעָזָר דְהֽוֹתָא אַתְיַ, וּרְבִי חִיא עַמִּיה. אָמַר
רְבִי אָבָא, וְדָאי גַּשְׁתָּתָף בְּהִגְדִּי שְׁבִינְתָּא. אָזְרִיכָו
לְהֽוֹ, עַד דְמַטָּו לְגַבִּיהָו. בֵּין דְמַטָּו גַּבִּיהָו, אָמַר
רְבִי אַלְעָזָר, בְּתִיב (תְּהִלִּים לְה) עִינֵי יְיָ אֶל צְדִיקִים
וְאַזְנֵי אֶל שְׂוֻעָתָם. הָאִ קְרָא קְשִׁיא, מַאי עִינֵי יְיָ
אֶל צְדִיקִים. אֵי בָגִין דְאַשְׁפָחָותָא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ
הָזָא עַלְיָהוּ לְאוֹטָבָא לוֹזָן בְּהָאִ עַלְמָא, הָא חַמְינָן,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וּסְיוּם הַגּוֹף, שְׁהָוָא אֹתָ בְּרִית הַקּוֹדֶשׁ,
הַזְּלִכִים מִטְבְּרִיה לְצִפּוּרִי. עַד שְׁהִי
לְהַרְבּוֹת אַחֲבָה וּקְשָׁר שֶׁל יְהֻדָּה הַמִּשְׁבָּן,
וְהַכְּלִיל גַּעַשָּׁה בְּסִוד הַיְמִין. וּמְשִׁים בְּךָ –
וּכְסָפָ פְּקוּדִי הַעֲדָה, וְאַתָּהוּ חַשְׁבָּנוּ הוּא
חַשְׁבָּנוּ הַדְּרָגָות הַמְּמֻנוֹת הַגְּדוּלוֹת
שְׁנָאָחוֹת מִצֶּד הַיְמִין, וּעַל וְהַ בְּתוּב
מַאת בְּכָר וְנוּ.
רְבִי אָבָא וּרְבִי אָחָא וּרְבִי יוֹסֵי הִי
קְשָׁה, מָה זֶה עִינֵי הָאִ אל צְדִיקִים? אָם

בַּמָּה זֹּאת אֵינוֹ בְּהָאי עַלְמָא, וְאֲפִילוּ מִזְוְנָא
בְּעוֹרְבִּי בָּרָא לֹא יְכַלֵּין (דף רכ"ה ע"ב) לְאַדְבָּקָא, אֵי הַכִּי
מַאי עִגִּי יִי' אֶל צְדִיקִים.

אֶלָּא רֹא הַכָּא, תָּא חַזִּי, כֹּל אַיִגּוֹן בְּרִיאֵין דְעַלְמָא,
כְּלֹהוּ אַשְׁתָּמוֹדָעָן לְעַילָּא, בֵּין לְסְטָרָא דָא,
וּבֵין לְסְטָרָא דָא. אַיִגּוֹן דְלְסְטָרָא דְקִדּוֹשָׁה,
אַשְׁתָּמוֹדָעָן לְעַילָּא לְגַבִּיה, וְאַשְׁגַּחֲוֹתָא דִילִיה
תְּדִיר עַלְיָהוּ. וְאַיִגּוֹן דְלְסְטָרָא מִסְּאָבָא,
אַשְׁתָּמוֹדָעָן לְגַבִּיה, וְאַשְׁגַּחֲוֹתָא דִילִיה תְּדִיר
עַלְיָהוּ. וּבָאַתָּר דְשַׁלְטָא הַהִיא אַשְׁגַּחֲוֹתָא דְסְטָרָא
דְקִדּוֹשָׁה, לֹא אַשְׁגַּח עַלְיָה סְטָרָא אַחֲרָא, וְלֹא יִקְרַב
לְגַבִּיה לְעַלְמַיִן, וְלֹא יְכַל לְדַחִיא לִיה מַאֲתָרִיה,
בְּכָלָא, בְּכָל מָה דָאִיהוּ עַבִּיד. וְעַל דָא, עִגִּי יִי' אֶל
צְדִיקִים וְגו', בְּגַין דָא סְטָרָא אַחֲרָא לֹא יְכַל

לשון הקידוש

בְּשִׁבְיל הַשְׁנָחת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
עַלְיָהֶם בְּרִי לְהִיטִּיב לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה,
הָרִי רְאֵינוּ בַּמָּה צְדִיקִים הֵם שְׁבָעוֹלָם
הַזֶּה, וְאֶפְלוּ מִזְוְנוֹת בְּמוֹעוֹרְבִּי הַשְׂדָה,
לֹא יִכְלִים לְהַשִּׁיג. אָמָּךְ, מָה זֶה עִגִּי
ה' אֶל צְדִיקִים?

אֶלָּא סָוד בָּאוּ יִשְׁבָּא. בָּא וּרְאָה, כֹּל אָוֹתָם
בְּרִיוֹת הָעוֹלָם, בָּלָם יְדוּעִים לְמַעַלָּה, בֵּין
לִצְדָּקָה וּבֵין לִצְדָּקָה זוֹהַר. אָוֹתָם שְׁלָצָד

לְשִׁלְטָה עֲלָיו. וְהַשְׁתָּא סְיֻעַתָּא דְשִׁמְיָא הַכָּא, וּבֶל
אַשְׁגַּחֲוִתָּא טְבָא דְלַעֲילָא הַכָּא, וּבֶל סְטוּרָא אַחֲרָא,
וּבֶל מַלְהָ בִּישָׁא, לֹא יִכְילָ לְשִׁלְטָה עֲלָיו.

אמֶר רַבִּי אָבָא, הַא אֹלִיפְנָא דְבָכָל אַתָּר דְסְטוּרָא
דְקִדּוֹשָׁה שְׂרִיא עַלְוי, אַף עַל גַּב דְקִיּוֹמָא
בְּחוֹשְׁבָנָא, בְּרַבְתָּא לֹא אַתְמַנֵּעַ מַתְפָּנוֹן. אָמֶר רַבִּי
אַלְעֹזֶר, וְדֹאי הַכִּי הַזָּא. אָמֶר לֵיה, הַא יִשְׂרָאֵל אִינּוֹן
קָדֵשׁ, וְאַתִּין מְסֻטוּרָא דְקָדֵשׁ, דְבַתִּיב (ירמיה ב) קָדֵשׁ
יִשְׂרָאֵל לִיְיָ, וּבְתִיב (ויקרא כ) זְהִיִּתָם קָדֹשִׁים כִּי קָדֹשׁ
אָנָי, אָמָי כֵּד עֲבֵד דָוד חַשְׁבָנָא לִיְשָׂרָאֵל, הַזָּה
בְּהַזּוֹן מַזְוְתָנָא, דְבַתִּיב, (שמואל ב כד) נִוְתַּן יְיָ דְבָר
בִּיְשָׂרָאֵל מִן הַבָּקָר וַעֲד עַת מַזְעָד.

אמֶר לֵיה, בְּגַנּוֹ דְלָא נְטַל מַגִּיהוּ שְׁקָלִים, דְאַיְדוּ
פּוֹרְקָנָא. דְבַתִּיב, (שמות ל) וְנִתְנַן אִישׁ כְּפָר

לשון הקודש

יש כאן סיווע **שםימי**, וכל ההשנחה
הטוֹבָה שְׁלִמְעָלָה הִיא בָּאָנוֹן, וּבֶל צָד אַחֲרָה
וּבֶל דָבָר רָע לֹא יִכְלֶל לְשָׁלַט עַלְיכֶם.
אמֶר רַבִּי אָבָא, הָרָי לִמְדָנוּ שְׁבָכָל
מִקּוּם שָׁצֶד הַקְּרִשָּׁה שׂוֹרָה עַלְיוֹ – אַף
עַל גַּב שְׁעוּמָד בְּחַשְׁבּוֹן, הַבְּרָכָה אַינְהָ
נְמַנְעָת מִשְׁם. אָמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר, וְדֹאי בְּךָ
זה. אָמֶר לוֹ, הָרָי יִשְׂרָאֵל הִם קָדֵשׁ,

נִפְשׂוּ לִי בְּפִקְדָּן אֶתְכֶם וְלֹא יְהִי בָּהֶם נִגְף בְּפִקְדָּן אֶתְכֶם. בְּגַין דָּאצְטְּרִיךְ קָדְשׁ, (הַיְהוּ בְּאַתְּנוּלִיא) לְמַיְהָב פּוֹרְקָנָא קָדְשׁ, וְהַהִיא פּוֹרְקָנָא קָדְשׁ לֹא אֲתַגְטִיל מִנְיִהוּ. תָּא חַזִּי, יִשְׂרָאֵל אַיְהוּ קָדְשׁ, דָּקְיִמָּא בְּלֹא חַשְׁבָּנָא, (גְּרָמִיהוּ) וְעַל דָּא אֲצְטְּרִיךְ פּוֹרְקָנָא דִּיתְגַּטְיָל מִנְיִהוּ, וְהַהִיא פּוֹרְקָנָא קִיְמָא בְּחַזְשָׁבָנָא, וְאַינְיָן לֹא קִיְמָוּ בְּחַזְשָׁבָנָא.

מָאִי טֻמָּא. בְּגַין קָדְשׁ אַיְהוּ רְזָא עַלְאָה דְּבָל דְּרָגֵין, מַה הַהּוּא קָדְשׁ אַיְהוּ סְלִיק עַל בְּלָא, וְאַיתְ לִיהְ לְבָר קָדְשׁ אַחֲרָא לְתַתָּא דָקְיִמָּא תְּחֹזִיתִיהְ, וְקָאִים בְּחַזְשָׁבָנָא וּבְמַנְיָין. אֹסֵף הַכִּי יִשְׂרָאֵל אַינְיָן קָדְשׁ, דְּבָתִיב קָדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִיְיָן, וְאַינְיָן יְהָבִי קָדְשׁ אַחֲרָא, פּוֹרְקָנוּ דְּלָהּוֹן, דָקְיִמָּי בְּחַזְשָׁבָנָא, וְרְזָא דָא, יִשְׂרָאֵל אַינְיָן אַילְנָא דָקְיִמָּא לְגֹן, פּוֹרְקָנָא (נִא קָדְשׁ) אַחֲרָא קִיְמָא לְבָר, וּסְלִיק

לשון הקודש

נִפְשׂוּ לִה' בְּפִקְדָּן אֶתְכֶם וְלֹא יְהִי בָּהֶם מִתְּטֻמָּה? מַשּׁום שְׁקָדָשׁ הוּא סָוד עַלְיוֹן שֶׁל בְּלַהֲרּוֹנוֹת. מַה אָוֹתוֹ קָדְשׁ (שהוא גְּנָלִיא) לְתַתְ פְּרִזּוֹן שֶׁל קָדְשׁ, וְאַוְתוֹ פְּרִזּוֹן שֶׁל קָדְשׁ לֹא גָּלַקְתָּ מֵהֶם. בָּא וְרָאָה, יִשְׂרָאֵל הֵם קָדְשׁ, וּבְמַנְיָין – אָפֵּךְ יִשְׂרָאֵל הֵם קָדְשׁ, שְׁכָתּוֹב קָדְשׁ יִשְׂרָאֵל לְהָה, וְהֵם נֹתְנִים קָדְשׁ אַחֲרָה, כְּפָר שְׁלָהָם, שְׁעוּמָדים בְּהָשָׁבּוֹן, וְאָוֹתוֹ פְּרִזּוֹן עוֹמֵד בְּהָשָׁבּוֹן, וְהֵם לֹא עוּמָדים בְּהָשָׁבּוֹן.

לְחוֹשְׁבָנָא, וְאֲגִינָא דָא עַל דָא. אָזָלו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (הושע ב) זהה מספר בני ישראל בחול הים אשר לא ימד ולא יספר וגו'. מהו בחול הים. תריין גוונין איינון הבא. חדא בחול הים, בגין דימא פד סלקין גלי בזעפה ורונזא, בגין גליון סלקאן לשטפא עלמא, פד מטאן וחמאן חולא דימא, מיד אתברו ותבין לאחורה, ואשתכבי, ולא יבלין לשילטהה ולשטפא עלמא.

בגוננא דא, ישראל איינון חולא דימא, וביד שאר עמיין דאיינון גלי ימא, מארי דרונזא, מארי דידיגין קשין, בעאון לשילטהה ולשטפא עלמא, חמאן להו לישראל דאיינון מתකשראן בקודשא בריך הוא, ותבין ואתברו קמיהו, ולא

לשון הקודש

את העולם, בשמניגעים ורואים את חול הים, מיד נשברים ושבים לאחר מכן וועלה לחשבון, ומגן זה על זה, ושוכבים, ולא יכולים לשלט ולשטו את העולם.

במו' בן ישראל הם חול הים, ובשש אר העמים, שהם גלי הים, בעלי הרנו ובעלי ריבנים קשים, רוצחים לשלט ולשטו את העולם, רואים את ישראל שהם מתקשרים לקודש ברוך הוא, ושבים בזעף ורונז, ואותם הנගלים עולמים לשטו

שעומד בפנים, פריוין (ק"ש) אחר עמד בחוץ וועלה לחשבון, ומגן זה על זה, הילבג.

פתח רבי אלעזר ואמר, (הושע ב) זהה מספר בני ישראל בחול הים אשר לא ימד ולא יספר וגו'. מה זה בחול הים? שני גוננים הם פאן. אחד - בחול הים, משום שחדים, בשעולים הנගלים שלו בזעף ורונז, ואותם הנגלים עולמים לשטו

יבְּלִין לְשִׁלְטָה בְּעַלְמָא. גּוֹנָא אַחֲרָא, בְּגַין דְּחוֹלָא
דִּימָא לִית לֵיה חַשְׁבָּנָא, וְלֹא קִימָא בְּחַשְׁבָּנָא, וְלֹא
בְּמַדִּדוֹ, דְּכַתִּיב אָשָׁר לֹא יִמְדַּר וְלֹא יִסְפֵּר, אָסָף הַכִּי
יִשְׂרָאֵל לִית לְהֹו חַשְׁבָּנָא, וְלֹא קִימָין בְּחַשְׁבָּנָא.

תֵּא חַזִּי, אֵית מַדִּido טָמֵיר וְגַנִּיז, וְאֵית חַשְׁבָּן
דְּקִימָא בְּגַנִּיזוֹ טָמֵיר וְגַנִּיז, וְהָאֵי קִימָא
בְּמַדִּדוֹ, וְהָאֵי קִימָא בְּחַשְׁבָּן. וְדֹא אִידּוֹ רְזָא
וְקִימָא דְכָלָא דְלָעִילָא וְתִתְּתָא, בְּגַין דְּהַהוּא מַדִּido
לֹא אַתִּידְעַ לְעַלְמָין, עַל מָה קִימָא רְזָא דְּהַהוּא
מַדִּido. וְעַל מָה קִימָא רְזָא דְּהַהוּא חַשְׁבָּנָא, וְדֹא
אִידּוֹ רְזָא דְמַהְיָמָנוֹתָא דְכָלָא.

וַיִּשְׂרָאֵל לְתִתְּתָא לֹא קִימָין בְּחַשְׁבָּנָא, אֶלָּא
בְּסְטוֹרָא דְמֶלֶה אַחֲרָא, וּפּוֹרְקָנָא אִידּוֹ
דְּקִימָא בְּחַשְׁבָּנָא. וּבְגַין פְּדָי יִשְׂרָאֵל בְּפָדָעָלִין (ד'

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

ונשברים לְפִנֵּיכֶם וְלֹא יִכּוֹלִים לְשִׁלְטָה עַומְדָה בְּמִדָּה, וְהַעֲמִידָה עַומְדָה בְּחַשְׁבָּון. וְהַזָּהָר
בְּעוֹלָם. דָּגְמָא אַחֲרָת - מְשׁוּם שְׁחוֹל
הַיּוֹם אֵין לוֹ חַשְׁבָּון וְלֹא עַומְדָה בְּחַשְׁבָּון
וְלֹא בְּמִדָּה, שְׁכַתּוּב אָשָׁר לֹא יִמְדַּר וְלֹא
יִסְפֵּר, אָפָּךְ יִשְׂרָאֵל אֵין לוֹם חַשְׁבָּון
וְלֹא עַומְדָים בְּחַשְׁבָּון.

בָּא וּרְאָה, יִשְׁמַדְתָּה טָמֵיר וְגַנִּיזה, וַיֵּשֶׁ
חַשְׁבָּון שְׁעוּמָר בְּגַנִּיזָה טָמֵיר וְגַנִּיזה, וְהַפְּרוּזָה הוּא

רַכְבֵּן ע"א) בְּחִוּשְׁבָנָא נְטָלִי מְגִיהוּ פּוֹרְקָנָא כִּמֵּה רְאַתְּמָר. וַעֲלֵךְ דָּא בִּזְמָוי דְּדוֹד, פְּדַעַבְדַּח חַשְׁבָנָא בִּישְׂרָאֵל, וְלֹא נְטִיל מְגַהּוֹן פּוֹרְקָנָא, הַוָּה רַזְגָּוָא, וְאַתְּאָבִידוּ מִינְשָׂרָאֵל כִּמֵּה חִילִין וּכִמֵּה מְשָׁרִין.

וּבְגַּיּוֹן כֵּה בְּתִיב בְּעוֹבֵדָא דְּמִשְׁבָנָא, וּכְסֶפֶת פָּקוּדי הַעֲדָה וְגוֹ, וּבָל הַעֲוָבָר עַל הַפְּקָדִים. וּבָל אָתְקָדֵש לְעַבִּידָת מִשְׁבָנָא, וְהָא אַזְקָמוּתָה בְּפָרִין חַשְׁבָנָא חְדָא. שְׁקָלִים חַשְׁבָנָא חְדָא. בְּגַיּוֹן דְּאִית עַלְאַיִן דְּסָלְקָנוּ לְחוּשְׁבָנָא עַלְאָה, וְאִית אַחֲרָנִין דְּסָלְקָנוּ לְחוּשְׁבָנָא אַחֲרָא. דָּא עַלְאָה וְדָא תַּתָּאָה. וּבְגַיּוֹן כֵּה בְּתִיב וַיְהִי מְאַת בְּכָר הַכְּסֶפֶת לְצִקְתָּה אֶת אַדְנֵי הַקָּדֵש וְגוֹ. אַלְיַן אַדְנִים הָא אַזְקָמוּתָה.

תֹּוֹ פָּתָח וְאָמַר, (תְּהִלִּים ק'כ') שִׁיר הַמְּעֻלוֹת לְשָׁלְמָה אֶם יְיָ לֹא יִבְנֶה בֵּית וְגוֹ, הָאִי קְרָא שָׁלְמָה מְלָכָא:

לשון הקידוש

הַמְּשִׁבָּן, וְהַרִּי פְּרִשְׁוֹתָה – בְּכָרִים חַשְׁבָּן אֶחָד, שְׁקָלִים חַשְׁבָּן אֶחָד. מְשׁוּום שְׁשִׁים עַלְיוֹנִים שְׁעוּולִים לְחַשְׁבָּן עַלְיוֹן, וַיְשַׁעַשָּׁה חַשְׁבָּן בִּישְׂרָאֵל וְלֹא נְטָל מְהָם כְּפָרִין, הַיָּה רַגְגָה, וְנָאָבְרוּ מִינְשָׂרָאֵל כִּמֵּה כְּבָר הַכְּסֶפֶת לְצִקְתָּה אֶת אַדְנֵי הַקָּדֵש וְגוֹ.

אלָה הַאֲדָנִים, הַרִּי פְּרִשְׁוֹתָה. עֹזֶר פְּרָתָה וְאָמַר, (תְּהִלִּים ק'כ') שִׁיר הַמְּעֻלוֹת לְשָׁלְמָה אֶם הָא לֹא יִבְנֶה בֵּית וְגוֹ. פְּסָוק

שְׁעוּמָד בְּחַשְׁבָּן. וְמְשׁוּום כֵּה, בִּישְׂרָאֵל גְּנָזִים בְּחַשְׁבָּן, נְטוּלִים מֵהֶם פָּרוּין, בְּמוֹ שְׁנָתְבָאָר. וַעֲלֵךְ כֵּה בִּימֵי דְּדוֹד, בְּשְׁעָשָׂה חַשְׁבָּן בִּישְׂרָאֵל וְלֹא נְטָל מְהָם כְּפָרִין, הַיָּה רַגְגָה, וְנָאָבְרוּ מִינְשָׂרָאֵל כִּמֵּה חִילּוֹת וּכִמֵּה מְחֻנּוֹת.

וְמְשׁוּום כֵּה בְּתוּב בְּמַעַשָּׁה הַמְּשִׁבָּן, וּכְסֶפֶת פָּקוּדי הַעֲדָה וְגוֹ, לְבָל הַעֲבָר עַל הַפְּקָדִים. וְהַכְּלָל הַתְּקִדְשָׁה לְעַבְדּוֹת

אמֶר לֵיה, בְּשֻׁעַתָּ דְּהֹהָ בְּנֵי מִקְדְּשָׁא וְשָׂאָרִי לְמִבְנֵי, וְהֹהָ חֲמֵי דְעֹזֶבֶד אֲתַתְּקַנֵּת בִּידֵיְהוּ, וְהֹהָ מַתְּבִנֵּי מִגְּרָמִיה, כִּדְין שָׁאָרִי וְאָמֶר אָם יִי' לֹא יִבְנֶה בֵּית וְנוּ, חִינּוּ רֹזָא דְכְתִיב בְּרָאשֵׁת בָּרָא אֱלֹהִים, דְהָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בָּרָא וְאֲתָקֵין לְהָאִי עַלְמָא, בְּכָל מָה דְאַצְטְּרִיךְ, דְאִיהּוּ בֵּית.

שָׁוֹא עַמְלוֹ בְּזַנְיוּ בּוּ, אֵלֵין רֹזָא דְאִינּוּ נְהָרִין,
(נ"א נְחָלִין) דְנַפְקִין וְעַאלִין בְּלָהּוּ בְגּוּ הָאִי
בֵּית, לְאֲתָקֵנָא לֵיה בְּכָל מָה דְאַצְטְּרִיךְ. וְאָפְעַל
גַּבְעָב דְכָלָהּוּ קָא אַתִּין לְאֲתָקֵנָא לְמַעַבְדָתְקִינִיהָ,
וְדָאִי אָם יִי', דְאִיהּוּ רֹזָא דְעַלְמָא עַלְאָה, דְאֲתָקֵין
(ס"א בִּיתְיָה לֹא אֲתָקֵין) וְעַבֵּיד בִּיתָא פְּרָקָא יִאּוֹת, אִינּוּ
בְּזַנְיוּ לְמַגְנָא אִינּוּ, אַלְאָ מָה דְאִיהּוּ עַבֵּיד
וְאֲתָקֵין. אָם יִי' לֹא יִשְׁמַר עִיר, בִּמְהָ דְכְתִיב (דברים

לשון הקודש

שָׁוֹא עַמְלוֹ בְּזַנְיוּ בּוּ - אלֹהֶ סּוֹד שֶׁל
אוֹתָם נְהָרוֹת (עהלט) שִׁיזְׁצָאִים וּנְכָנָסִים
בְּלָם בְּרוֹנֵךְ הַבֵּית תְּזֵה לְאֲתָקֵינוּ בְּכָל מָה
שְׁאָרִיךְ. וְאָפְעַל גַּבְעָב שְׁבָלָם בְּאִים לְתַקֵּן
וְלְעַשׂוֹת אֶת תַּקְ�נוּ, וְדָאִי אָם ה' - שְׁהָוָא
סּוֹד הַעוֹלָם הַעֲלִיוֹן, שְׁהָתָקֵין (בְּתוּ וְלֹא עֲשָׂה)
וְעַשָּׂה אֶת הַבֵּית בְּרָאוי, אוֹתָם בּוֹנִים
לְחַנּוּ הַמָּ, אַלְאָ רָק מָה שְׁהָוָא עֲשָׂה
וּמְתָקֵין. אָם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר, בִּמְהָ

וְהָ שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ אָמֶר אָוֹתָו בְּשֻׁעָה
שְׁחִיה בְּזַנְהָ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּהַתְּחִילָה
לְבָנוֹת, וְהָיָה רֹאָה שְׁהָטָעָשָׂה מְתַתְּפָנָן
בִּידֵיכֶם וְהָיָה נְבָנָה מַעֲצָמוֹ, וְאָנוּ הַתְּחִילָה
וְאָמֶר, אָם ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית וְנוּ. חִינּוּ
הַסּוֹד שְׁפָתּוֹב בְּרָאשֵׁת בָּרָא אֱלֹהִים,
שְׁהָרִי הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא בָּרָא וְהָתָקֵין
אֶת הַעוֹלָם הַזָּהָר בְּכָל מָה שְׁאָרִיךְ, שְׁהָוָא
בֵּית.

יא) תָּמִיד עִגִּי יְיָ אֱלֹהִיךְ בָּה מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד
אֲחֻרִית שָׁנָה וְאוֹקְמוֹתָה. וּבְאַשְׁגַּחֲתָא דָא, אִיהִי
גַּטְירָא בְּכָל סְטוּרִין.

וְאַף עַל גַּב דְּבַתִּיב, (שיר השירים ג) הַנֶּה מִטְהָרָה
שְׁלִשְׁלָמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיב לָה מִגְּבוּרִי
יִשְׂרָאֵל. וּבְלַהּוּ גַּטְירָי לָה. מַאי טְעַמָּא גַּטְירָי לָה.
בְּגַין דְּבַתִּיב מִפְּחָד בְּלִילּוֹת, דָא פְּחָדָא דְּגִיהָנָם,
דְּקָאִים לְקַבְּלָה, בְּגַין לְדַחִיא לָה, וּבְגַין דָא בְּלַהּוּ
סְתִּירִין לָה.

וְאַף עַל גַּב דְּכַלְהּוּ קִיְּמִי בְּנֵהִירוּ דְּמִחְשָׁבָה דָלָא
אֲתִיְּדָע. וּבְדִין, הָאֵי בְּנֵהִירוּ דְּמִחְשָׁבָה דָלָא
אֲתִיְּדָע, בְּטַש בְּנֵהִירוּ דְּפְרִיסָא וּגְהָרִין פְּחָדָא
וְאֲתַעֲבִידָו תְּשֻׁעָה הַיְּכָלִין.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שְׁבַתּוֹב (רבנים יא) תָּמִיד עִגִּי הֵי אֱלֹהִיךְ בָּה
מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אֲחֻרִית שָׁנָה,
הַגִּיהָנָם שְׁעוֹמֵד בְּגִינָה בְּרִי לְדַחּוֹתָה,
וּפְרִשּׁוֹתָה. וּבְהַשְׁגַּתָּה הָזֶה הִיא שְׁמוֹרָה
מִכָּל הַצְּדָדִים.

וְאַף עַל גַּב שְׁבַתּוֹב (שיר ג) הַנֶּה מִטְהָרָה
הַמִּחְשָׁבָה שְׁלָא נֹדָע, וְאוֹ אָור
הַמִּחְשָׁבָה חֹזֶה שְׁלָא נֹדָע מִבָּה בְּאָור
מְגַבְּנִי יִשְׂרָאֵל, וּבְלָם שְׁוֹמְרִים אָוֹתָה.
מָה הַטְּעֵם הִם שְׁוֹמְרִים אָוֹתָה? מִשּׁוּם

וְהִיכְלִין לֹא אִינּוֹ נְהֹרִין, וְלֹא אִינּוֹ רְוחִין,
 וְלֹא אִינּוֹ גְּשִׁמְתִּין, וְלֹא אִתְּמַמֵּן
 דְּקִיְמָא בָּהוּ. רְעוֹתָא דְּכָל תִּשְׁעַ נְהֹרִין דְּקִיְמִי
 כָּלָהו בְּמְחַשְּׁבָה, דְּאִיהִ חַד מְנִיחּוֹ בְּחוּשְׁבָנָא,
 דְּכָלָהו לְמִרְדָּף אֲבָתְרִיהִו, בְּשֻׁתָּא דְּקִיְמִי
 בְּמְחַשְּׁבָה. וְלֹא מִתְדְּבָקָו, וְלֹא אִתְּיִדְעָו, אַלְיאַן
 לֹא קִיְמִי, לֹא בְּרֻעּוֹתָא, וְלֹא בְּמְחַשְּׁבָה עַלְאָה.
 תְּפִסְיוֹן בָּה וְלֹא תְּפִסְיוֹן. בְּאַלְיאַן קִיְמִין בְּלִ רְזִי
 מְהִימְנוֹתָא, וּבְלִ אִינּוֹ נְהֹרִין מְרוֹזָא דְּמְחַשְּׁבָה
 עַלְאָה. דְּלַתְתָּא כָּלָהו אַקְרִיז אֵין סָופָה. עַד הַכָּא
 מְטוֹזָן נְהֹרִין וְלֹא מְטוֹזָן, וְלֹא אִתְּיִדְעָו. לֹא הַכָּא
 מְחַשְּׁבָה וְלֹא רְעוֹתָא.

בְּדַ נְהֹרִים מְחַשְּׁבָה, וְלֹא אִתְּיִדְעָ מִפְּהָ נְהֹרִים בְּדַיִן
 אֲתַלְבָשׂ וְאַסְתָּהִים גַּו בִּינָה, וּנְהֹרִים (פָּאָ) לִפְהָ
 דְּנְהֹרִים, וְעַאלְ דָּא בְּדָא, עַד דְּאַתְכְּלִילָו כָּלָהו

 לשון הקודש

וְהִיכְלִולֹת אִינּוֹם מְאִירִים, וְאִינּוֹם תּוֹפְסִים. בָּאַלְהָ עַוְמָדִים בְּלִ סְדוֹת
 רְוחִות, וְאִינּוֹם נְשָׁמוֹת, וְאִינּוֹ מַי שְׁיעַמְדָ
 בָּהֶם. רְצִוָּן בְּלִ תְּשִׁעַת הַמְּאוֹרוֹת שְׁבָלָם
 עַוְמָדִים בְּמְחַשְּׁבָה, שְׁהִיא אַחַת מֵהָ
 בְּחַשְׁבּוֹן, שְׁבָלָם לְרַדְף אַחֲרֵיהֶם בְּשָׁעָה
 שְׁעוֹמְדִים בְּמְחַשְּׁבָה. וְלֹא נְדַבְּקִים וְלֹא
 נְזַעֲמִים, אַלְהָ לֹא עַוְמָדִים לֹא בְּרַצּוֹן וְלֹא
 בְּמְחַשְּׁבָה עַלְיוֹנָה. תּוֹפְסִים בָּה וְלֹא

בְּחִדָּא, וְהָא אָזְקָמֹה. וּבָרוּא דְּקָרְבָּנָא, בְּדַ סְּלִיק
בְּלָא, אֲתַקְשֵׁר דָּא בְּדָא, וְנַהֲיר דָּא בְּדָא, בְּדַיּוֹן,
קְיֻמֵּין בְּלָהּוּ בְּסְלִיקָנוּ, וּמְחַשְּׁבָה אֲתַעַטְרָה בְּאַיִן סְוֻףָּה,
הַהְוָא נְהִירָה דְּנְהִירָה מְגִיה מְחַשְּׁבָה עַלְאָה, אֲקָרְבֵּי אַיִן
סְוֻףָּה. (ע"ב).

כִּיּוֹן דְּאַנְהִיר וְאֲתַפְּשֵׁטוּ מְגִיה חִילִין, הַהְיָא
מְחַשְּׁבָה אָסְתִּים וְאָגְנִיז וְלֹא יִדְעַ, וּמְתַפְּנוּ
אֲתַפְּשֵׁט פְּשִׁיטָה לְכָל סְטְרִין, וְאֲתַפְּשֵׁט מְגִיה חָדָר
פְּשִׁיטָה, דְּאֵיהָוּ רָזָא דְּעַלְמָא עַלְאָה.

וְזֹא קְיֻמָּא בְּשָׁאַלְתָּא, וְאֵיהָוּ מְאָמָר עַלְאָה,
וְאָזְקָמֹה דְּאֲקָרְבֵּי מַיִ. דְּכַתִּיב, (ישעיה מ) שָׁאוֹ
מְרוֹם עִגְּנִיכֶם וּרְאוֹי מֵי בְּרָא אֱלֹהָה. שָׁאַלְתָּא הַהְוָא
דְּבָרָא אֱלֹהָה. לְבַתֵּר אֲתַפְּשֵׁט וְאֲתַעַבְדֵי יִם, סְוֻפָּא
דְּכָל דְּרָגִין, דְּאֵיהָוּ לְתַתָּא. וּמְתַפְּנוּ שְׁאָרִי לְמַבְנִי

לְשׁוֹן הַקוֹדֵש

הַבִּינָה, וּמְאִירָה (מ) לִמְה שְׁמָאִירָה,
וּנְכָנָסִים וְהָבִיה, עַד שְׁבָלָם נְכָלְלִים
בְּאַחַד, וְהָרִי פְּרִשּׁוֹת. וּבָסּוֹד הַקָּרְבָּן,
בְּשַׁהַבֵּל עַולָּה, נְקַשֵּׁר זֶה בָּזֶה וּמְאִיר זֶה
בָּזֶה, אוֹ עַומְדִים בָּלָם בְּעַלְיהָ, וְהַמְּחַשְּׁבָה
מְתַעַטְרָת בְּאַיִן סְוֻףָּה, אַוְתוֹ הַאֲוֹר
שְׁמָאִירָה מִפְּנֵנו הַמְּחַשְּׁבָה הַעַלְיוֹנָה נְקַרְאָה
אַיִן סְוֻףָּה.
כִּיּוֹן שְׁמָאִיר וּמְתַפְּשִׁיטִים מִפְּנֵנו חִילּוֹת,

לְתַתָּא. וְכֹלֶא עֲבֵיד בְּהַחֹזָה גִּוְנָא מִמְּשָׁ (דף רכ"ו ע"ב) דְּלִיעֵילָא דָא, לְקַבֵּל דָא. וְדָא כִּגְוָנָא דָא. וּבְגִין קָה, גַּטִּירוֹ דְּכֹלֶא מַעַיְלָא וַתָּתָא.

וְהָאֵי פְּשִׁיטֹו, דְּמַחְשָׁבָה אֵיהּוּ, דְּאֵיהּוּ עַלְמָא עַלְאָה. וְדָא אֵיהּוּ אָם יְיָ לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׂזָא שְׁקָד שׁוֹמֵר, דְּאֵיהּוּ שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. (נ"א שְׁקָד שׁוֹמֵר הַהְוָא דְּכַתִּיב בָּיה (משל' כ) וּשׁוֹמֵר אֲדֹנֵי יְכֹבֵר) דְּלָאו בָּיה קִימָא גַּטִּירוֹ, אַלְאָ בְּעַלְמָא עַלְאָה.

תָּא חַזִּי, תְּכַלָּא דְּמִשְׁכָּנָא, פָּלָא קִימָא בְּרוֹא עַלְאָה, וְאַזְקָמוּה. תְּכַלָּת וְאַרְגָּמוּ חַד, לְאַתְקָשָׁר אֶלָּה. וְהָא אַתְמָר בְּרוֹא דְּכַתִּיב, (דברים ד) בַּי יְיָ אַלְקִיד אַש אַכְלָה הַוָּא. וְהָא אַתְמָר דְּאִית אַשָּׁא אַכְלָא אַשָּׁא, וְאַכְיל לִיה וְשָׁצֵי לִיה. בְּגִין דְּאִית אַשָּׁא תְּקִיפָּא מַאַשָּׁא וְאַתְמָר.

לשון הקודש

בָּא וּרְאָת, תְּכַלָּת הַמְּשָׁבֵן, הַכְּלָל עוֹמֵד בְּסֻוד עַלְיוֹן, וּפְרִשּׁוֹת. תְּכַלָּת וְאַרְגָּמוּן, אַחֲרֵי לְהַתְקִשָּׁר בְּאַחֲרֵי. וְהָרִי נָאֵר בְּסֻוד הַכְּתֻובָה, (דברים ד) בַּי ה' אַלְקִיד אַש אַכְלָה הַוָּא. וְהָרִי נָאֵר שִׁשׁ אַוְכָלָת אַש, וְאַוְכָלָת אָוֹתָה וּמִשְׁמִידָה אָוֹתָה, מְשֻׁוּם שִׁשׁ אַש חֹקָה מַאַש, וְנַתְבָּאָר.

שָׁהֵיא לְמַטָּה. וּמְשָׁם מַתְחִיל לְבִנּוֹת לְמַטָּה, וְהַכְּלָל עַשְּ׈ה בְּאֹותָה צְוָהָה מִפְשָׁ שְׁלִמְמָעֵלָה, זֶה בְּנֵגֶד זֶה וְזֶה בְּדִינָת זֶה. וּמְשֻׁוּם בְּקָדְשָׁרֶת הַכְּלָל מִפְמַעַלה וּמַטָּה. וְהַתְּפִשְׁטוֹת זוֹ, שָׁהֵיא מַחְשָׁבָה, שָׁהֵיא עַולְםָ הַעַלְיוֹן. וְזֶה אָם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׂזָא שְׁקָד שׁוֹמֵר, שָׁהֵיא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. (שְׂזָא שְׁקָד שׁוֹמֵר, זֶה שְׁבַתּוֹב בָּו (משל' כ) וּשׁוֹמֵר אֲדֹנֵי יְכֹבֵר) שְׁלָא עוֹמֵד בָּו שְׁמִירָה אַלְאָ בְּעוֹלָם

וְאֵת הַאֲלָף וְשֶׁבַע הַמֵּאוֹת וְחַמְשָׁה וְשֶׁבַע מֵעֶשֶׂה
וְוַיִּם לְעִמּוֹדִים וְצִפָּה רְאֵשֵׁיכֶם וּגּוֹ'. (שםות לח)
תֵּא חַזֵּי, אֹולֵיפָנָא דְאַינְזָן תְּקָלֵין אֲנֵשִׁי לוֹזָן מֵשָׁה,
וְלֹא יְדֻעַ מַה דְאַתְעַבֵּיד מְגִיהָו, עַד דְנַפְךָ קָלָא
וְאָמָר, וְאֵת הַאֲלָף וְשֶׁבַע הַמֵּאוֹת וְחַמְשָׁה וְשֶׁבַע מֵעֶשֶׂה
עֶשֶׂה וְוַיִּם לְעִמּוֹדִים.

רַבִּי חַזְקִיהָ פָּתָח וְאָמָר, (שיר השירים א) עַד שְׁהַמֶּלֶךְ
בְּמַסְבּוֹ גַּרְדִּי נָתַן רִיחּוֹ. הָאִי קָרָא אַתְמָר,
אָבֶל עַד שְׁהַמֶּלֶךְ בְּמַסְבּוֹ, דָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
פֶּרֶד יְהָב אָזְרִיתָא לִיְשָׁרָאֵל, וְאַתָּא לְסִינִי. וּכְמָה
רַתִּיבָן הָוּ עַמִּיהָ, כֶּלֶהוּ רַתִּיבָן קָדְשִׁין, וּכֶל
קָדְשִׁין עַלְאַיִן, דְקָדוֹשָׁה דְאָזְרִיתָא, כֶּלֶהוּ הָוּ תִּמְןָן,
וְאָזְרִיתָא אַתִּיהִיבָת בְּלַהֲטִי אַשָּׁא, וּכֶלֶא בְּסֶטֶרֶא
הַאֲשָׁא, וּבְתִיבָא בְּאַשָּׁא חַזְרָא, עַל גַּבְיָ אַשָּׁא
אָזְמָא. וְאַתְזָוּן הָוּ פְּרַחִין וּפְלָקִין בְּאוּרָא.

לשון הקודש

וְאֵת הַאֲלָף וְשֶׁבַע הַמֵּאוֹת וְחַמְשָׁה
וְשֶׁבַע מֵעֶשֶׂה וְוַיִּם לְעִמּוֹדִים וְצִפָּה
רְאֵשֵׁיכֶם וּגּוֹ'. בא וּרְאָה, לִמְדָנוּ שָׁאוֹתָם
שְׁקָלִים שְׁבַח אֲוֹתָם מֵשָׁה וּלֹא יְדֻעַ מַה
גַּעֲשָׁה מֵהֶם, עַד שִׁיצֵּא קּוֹל וְאָמָר: וְאֵת
הַאֲלָף וְשֶׁבַע הַמֵּאוֹת וְחַמְשָׁה וְשֶׁבַע מֵעֶשֶׂה
עֶשֶׂה וְוַיִּם לְעִמּוֹדִים.
רַבִּי חַזְקִיהָ פָּתָח וְאָמָר, (שיר א) עַד

וְאֵת קָדְמָה דָּאוּרִיתָא, אַתְּפָלִיג לְשַׁבָּע מֵאָה וְשַׁבָּעִים וְחַמְשָׁה לְכָל סֶטֶר, וּבָלְהוּ אַתְּחַזֵּין בְּאֹירָא דְּרַקְיעָא בְּאֵת זֶה, וְלִסְטְּרָא דָּא, וְלִסְטְּרָא דָּא. וּבָנָן לְכָל סֶטֶרִין.

וְאַלְיאָן וְוַיַּן הַוּ קִימָין עַל עַמּוֹדִין, וְאַינְזָן עַמּוֹדִין הַוּ קִימָין עַל נִסְאָה, וּבָלְהוּ וְוַיַּן עַלְיִיהָו. בְּגִינָן דְּרוֹא דָאוּרִיתָא עַל זֶה קִימָא. וְאַינְזָן וְוַיַּן דְּאַינְזָן רְזָא דְּמַהִימְנוֹתָא דָאוּרִיתָא, בָּלְהוּ עַל אַינְזָן עַמּוֹדִים קִימָין, דְּאַינְזָן רְזַיָּן דְּגַפְקִין בְּהָוּ נְבִיאִים, רְזָא דְּלָהּוֹן בְּכָל סֶטֶר. וְעַל אַינְזָן קִימָין, קִימָן אַינְזָן וְוַיַּן.

וְעַלְאָה, אִיהוּ רְזָא דְּקוֹל דְּאַשְׁתְּמָעָ, וְאִיהוּ רְזָא דְּקִימָא בֵּיה אֲוּרִיתָא, בְּגִינָן דָאוּרִיתָא נְפִקָּא מְהֻהּוֹא קָלָא פְּנִימָה, דְּאַקְרִי קוֹל גָּדוֹל. וְדָא קוֹל

לשון הקידוש

לְבָנָה עַל נְבִיא אֲשֶׁרֶת, וְהַאֲוֹתִיות הַיּוֹתְרִות וְעַולְוֹת בְּאֹירָ. וְהַאֲזָת הַרְאָשָׁוֹנה של הַתּוֹרָה נְחַלְקָה לְשַׁבָּע מְאוֹת וְשַׁבָּעִים וְחַמְשָׁה לְכָל צָד, וּבָלְםָן גָּרָא בְּאֹירָה תְּרַקְעָ בְּאֹותָה וְ, וְלִצְדָּר זֶה, וְלִצְדָּר זֶה. וּבָנָן לְכָל הַצְּדָדִים. וְאַלְיוֹ הַיּוֹנִין הַיּוֹ עַמְּדִים עַל עַמּוֹדִים, וְאַתָּם הַעֲמוֹדִים הַיּוֹ עַמְּדִים עַל נִסְמָן, וּבָל הַיּוֹם עַל יְהָמִים. מְשׁוּם שְׁפָדָד הַתּוֹרָה עַמְּדָ